

Mál nr. 43/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila 1 (V1)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Nafn varnaraðila 2 (V2)

Heiti vátryggingar: Kaskótrygging ökutækis

Skaðabótaábyrgð. Sveitarfélag.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 29. janúar 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 26. febrúar 2024, ásamt fylgiskjölum.
3. Athugasemdir málsaðila, dags. 3. mars 2024, ásamt fylgiskjölum.
4. Athugasemdir V, dags. 12. mars 2024, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að kvöldið 7. desember 2023 hafi bifreiðinni (A) verið ekið út af neðra bílaplani Seltjarnarneskirkju og til vinstri inn á Nesveg. Við vinstri beygjuna er bifreiðinni ekið yfir festingu (stubb) eftir umferðarskilti sem stóð upp úr umferðareyju þar við. Við það verður tjón á bifreiðinni. M, eigandi A, hefur krafist bóta vegna tjónsins úr ábyrgðartryggingu X hjá V1 á grundvelli sakarábyrgðar en einnig beinist málskotið að V2 þar sem bifreiðin er kaskótryggð. M hefur m.a. vísað til þess að ekki sé um umferðareyju að ræða heldur steiptan kant á milli akreina í beygjunni og að lýsingu hafi verið ábótavant. Bifreiðinni hafi því ekki verið ekið utan akstursleiðar. Þá vísar M til þess að starfsmenn X hafi áður sett keilu á festinguna (stubbinn), sem ekki var til staðar á tjónsdegi. Byggir M m.a. á því að starfsmenn X hafi átt að festa keiluna (eða aðra merkingu) tryggilega til að vara ökumenn við kanti/stubb svo ekki verði tjóni. Þannig sé um að ræða mistök og sinnuleysi starfsmanna X sem hafi valdið tjóninu.

V1 hefur hafnað bótaskyldu með vísan til þess að starfsmenn X hafi ekki sýnt af sér saknæma háttasemi. Starfsmenn X hafi sett keilu á festinguna (stubbinn) á umferðareyjunni til að vara við festingunni á meðan annað skilti var í pöntun, en annar ökumaur hafi ekið á skiltið nokkrum dögum áður. Starfsmenn X hafi því gert allt sem í þeirra valdi stóð til að forða tjóni á meðan X beið eftir nýju skilti til að setja á festinguna. Því megi ekki rekja tjónið til saknæmrar háttsemi starfsmanna X. Þá áréttar V1 að umferð ökutækja á umferðareyjum sé óheimil, sbr. m.a. 17. gr. umferðarlaga, nr. 77/2019. Af því leiði að ekki sé ekki hægt að gera þá kröfu á hendur X að hann tryggi að yfirborð umferðareyja séu þannig frágengin að gert sé ráð fyrir akstri ökutækja á þeim. Tjónið verði þannig eingöngu rekið til eigin háttsemi M sem gætti ekki nægilega að sér við akstur og ók upp á umferðareyju þar sem tjón varð á A. Loks vísar V1 til þess að ekkert í gögnum málsins bendi til eða sýni fram á að aðstæður hafi verið þannig að X hefði ekki átt að geta séð umferðareyjuna.

V2 lét sig ekki málið varða.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lítur að því hvort starfsmenn X hafi sýnt af sér saknæma háttsemi með því að hafa ekki gætt að því að festa keilu á ómerкта festingu á umferðareyju þegar þeir fjarlægðu umferðarskilti af eyjunni. Í 17. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 segir að ökumenn skuli aka á akbraut og af því leiðir að ekki er hægt að ætlast til þess að starfsmenn X megi almennt sjá fyrir að ekið verði á umferðareyju. Af gögnum málsins má sjá að gangbraut er fyrir framan umferðareyjuna, ljósastaurar sitt hvorum megin og umferðareyjan um 4-5 metra frá því að beygt er út frá bílastæðinu. Þannig er ekkert í gögnum málsins sem sýni að aðstæður hafi verið þannig að M hefði ekki átt að geta séð umferðareyjuna. Því verður ekki séð að staðsetning festingarinnar eða aðrar aðstæður hafi verið með þeim hætti að starfsmenn X hafi mátt ætla að hætta væri á umferð ökutækja yfir umferðareyjuna. Með vísan til alls þessa verður ekki sýnt að aðstæður hafi verið með þeim hætti að starfsmenn X hafi þurft að gera sérstakar ráðstafanir til að festa keiluna eða merkja frekar festinguna, sem eftir var, þegar þeir fjarlægðu umferðarskilti af umferðareyju. Þá verður ekki séð að X hafi vitað að keilan hafi verið farin af festingunni á umferðareyjunni á tjónsdegi. M á því ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V1.

Hvað varðar kröfu M á hendur V2 um bætur úr kaskótryggingu þá verður ráðið af gögnum málsins að M hafi þegar fengið tjón sitt að fullu bætt úr kaskótryggingu hjá V2 í samræmi við skilmála tryggingarinnar. Þegar af þeirri ástæðu kemur krafa M á hendur V2 ekki til frekari skoðunar.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X, hjá V1.

Reykjavík, 23. apríl 2024

Sóley Ragnarsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Guðmundur St. Martinsson